

Jeg er meget enig i, at her er der et hjørne af hele dette store kompleks, som vi skal tage fat i. Og så vil jeg såmænd blot benytte lejligheden til at minde hr. Tom Behnke om, at vi jo på de isolerede områder, nemlig for så vidt angår børn og unge, har indført forbud mod alenearbejde om aftenen og i nattetimerne. Alt andet lige skulle det gerne betyde, at vi i hvert fald kan skåne en gruppe af unge for de belastninger, der er forbundet med, at de bliver overfaldet i nattens mulm og mørke, mens de passer deres job.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan godt forstå, hr. Tom Behnke har problemer med at læse halvanden side! Sagen er den, at det psykiske arbejdsmiljø kan deles op i to grupper: de grupper, der er omfattet af samarbejdsudvalgsaftalen, og så de grupper, hvor Arbejdstilsynet kan gå ind. Løn- og ansættelsesforhold og andre problemer med ledelsen ligger i samarbejdsudvalget. Det er spørgsmål om ensidigt gentaget arbejde, spørgsmål om vold, spørgsmål om enearbejde, skifteholdsarbejde – det er i den situation, man kan få psykosociale problemer, og af alle må hr. Tom Behnke vide det som nuværende politiassistent med skifteholdsarbejde. Politiet bruger i hvert fald mange ord på at beskrive det problem, det er at have skifteholdsarbejde. Der kan Arbejdstilsynet gå ind.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er korrekt, at der kan være problemer forbundet med at have skifteholdsarbejde, men jeg har endnu ikke hørt om nogle, der har fået psykosociale problemer af den årsag. Men altså o.k., det er den opdeling, som ministeren laver i den redegørelse; den havde jeg lagt mærke til, men provokationen skal selvfølgelig være sådan, at også ministeren kan forstå den. Jeg kunne forstå, fru Anne Baastrup har forstået den.

Med hensyn til hr. Dyrhund, som siger, at vedrørende børn og unge, der arbejder i de sene aftentimer, har regeringen sikret, at der ikke sker tilsvarende antal trusler og overfald osv. Det har man gjort ved at fjerne den ansatte. Der står jo ganske vist i Bibelen, at man skal vende den anden kind til, men jeg synes, det er at gå for vidt, at man i en situation, hvor der f.eks. på en tankstation eller i en døgnkiosk, hvor der står et ungt menneske om aftenen, kommer en og laver røveri, i stedet for at gøre noget ved røve-

ren så fjerner den ansatte. Det er selvfølgelig en måde at løse problemet på, men jeg synes, det er en forkert måde at gøre det på. Det, man burde gøre, var at gribe langt hårdere ind over for dem, som laver den kriminelle handling, i stedet for at man fjerner børns og unges mulighed for at tjene en skilling.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Til hr. Tom Behnke: Det er jo noget sludder at stå her og påstå, at man, fordi man har indført forbud mod alenearbejde, fjerner den ansatte. Det findes der vist meget, meget få eksempler på. I hvert fald er det ikke noget, som man i offentligheden og de brancheområder, hvor man beskæftiger sig med disse ting, har givet udtryk for.

Det, det handler om her, er selvfølgelig at supplere den unge, således at man ikke arbejder alene. Det er egentlig det, der ligger i det, og det er egentlig også den måde, som man efterhånden – der har været startproblemer, det erkender jeg – er begyndt at håndtere den lovgivning på ude omkring i det ganske land. Det er i hvert fald de meldinger, vi får.

Jette Gottlieb (EL):

Nu er gassen jo gået lidt af debatten, men jeg vil sige, at jeg da helst så, at arbejdsgiverne havde fælles interesse i et sundt arbejdsmiljø med de ansatte, at de i skøn samdrægtighed ville arbejde for det og havde penge til at gennemføre det vel at mærke. Men sådan er det altså ikke. Hvis der var det, så skete der ikke arbejdsskader, og så var 2005-programmet i øvrigt ikke engang nødvendigt. Men nu er en del af problemet i 2005-programmet netop, at det ikke erkender den situation og derfor forlader sig på pæne målsætninger og fine hensigtsserklæringer og tror, det er tilstrækkeligt. Det er ganske enkelt ikke konkret nok. Hvordan skal målsætningerne gennemføres og med hvilke midler?

Der er ingen tvivl om, at de bedste arbejdsmiljøresultater opnås i virksomheder, hvor arbejdsgivere og ansatte er enige om, at der skal gøres noget for arbejdsmiljøet. Men alt for mange kræfter trækker i en anden retning, først og fremmest de økonomiske. Der er penge at spare i ikke at installere udsugningsanlægget, i at bruge det billige letvægtsstillads, og det er jo ikke hver gang, ulykken sker. Der er kortsigtede penge at spare for den enkelte virksomhed og ordrer at vinde, når man kan komme med billi-